

ĐẠI HỌC QUỐC GIA, THÀNH PHỐ HỒ CHÍ MINH
TRƯỜNG ĐẠI HỌC BÁCH KHOA
KHOA KHOA HỌC VÀ KỸ THUẬT MÁY TÍNH

TÊN MÔN (MÃ MÔN)

BÁO CÁO XXX

Chủ đề

GVHD:

SV thực hiện:	Student1	MSSV
	SV2	MSSV
	SV3	MSSV
	SV4	MSSV

Mục lục

1	Tổng quan	2
1.1	Đặt vấn đề	2
1.2	Nghiên cứu các giải pháp hiện có	3
1.3	Xác định "lỗ hổng" thị trường và đề xuất giải pháp của luận án	5
1.4	Mục tiêu và phạm vi luận án	6
2	Phân tích và Đặc tả Yêu cầu	8
2.1	Yêu cầu chức năng (Functional Requirements)	8
2.2	Yêu cầu phi chức năng (Non-Functional Requirements)	9
2.3	Quyết định công nghệ và Chiến lược kiến trúc	10
3	AI và Mô hình Ngôn ngữ Lớn (LLM)	12
3.1	Bối cảnh AI trong các hệ thống giao tiếp	12
3.2	Phân loại giải pháp AI: Local vs. Cloud	12
3.3	Các phương pháp tiếp cận LLM	14
3.4	Ứng dụng AI trong nền tảng Email-centric	17
3.5	AI Agent và khả năng mở rộng trong tương lai	19
3.6	Hạn chế hiện tại của LLM trong bối cảnh doanh nghiệp	21
4	Thiết kế Hệ thống	22
4.1	Kiến trúc tổng thể	22
4.2	Thiết kế Cơ sở dữ liệu	22
4.3	Thiết kế Module Backend (Next.js API)	22
4.4	Thiết kế Module AI Service (FastAPI)	22
4.5	Thiết kế Module Frontend (Next.js)	22
5	Hiện thực và Thử nghiệm PoC	23
5.1	Môi trường và Công nghệ	23
5.2	Hiện thực các chức năng chính	23
5.3	Thử nghiệm và Đánh giá	23
6	Kết luận và Hướng phát triển	24
6.1	Kết quả đạt được	24
6.2	Hạn chế của đề tài	24
6.3	Hướng phát triển	24

1 Tổng quan

Cuộc cách mạng công nghiệp lần thứ tư, cùng với làn sóng chuyển đổi số mạnh mẽ trong thập niên vừa qua, đã làm thay đổi sâu sắc cách thức con người và tổ chức trao đổi thông tin. Trong môi trường doanh nghiệp hiện đại, Email vẫn giữ vai trò là kênh giao tiếp chính thức, dùng cho những trao đổi mang tính lưu trữ, pháp lý hoặc điều phối quy trình. Song song đó, các nền tảng nhắn tin tức thời (Instant Messaging - IM) như Zalo, WhatsApp, Telegram hay Viber ngày càng được ưa chuộng nhờ tính tức thời, thân thiện và phù hợp với tương tác hàng ngày.

Sự tồn tại đồng thời của hai nhóm kênh này đã hình thành nên một hệ sinh thái giao tiếp đa kênh đa dạng nhưng cũng đầy phức tạp. Nếu như Email thường được sử dụng để khởi tạo mối quan hệ (gửi hồ sơ ứng tuyển, báo giá, hợp đồng. . .), thì các trao đổi tiếp theo, mang tính thương lượng, xác nhận nhanh hay chăm sóc khách hàng, lại dễ dàng "trôi" sang các ứng dụng IM. Về phía người dùng cuối, điều này mang lại trải nghiệm linh hoạt và tiện lợi. Tuy nhiên, dưới góc nhìn quản lý và vận hành, sự đa dạng hóa kênh giao tiếp lại dẫn đến một hệ quả đáng lo ngại: **sự phân mảnh nghiêm trọng của dữ liệu liên lạc.**

Thay vì có một bản ghi đầy đủ về lịch sử trao đổi với từng đối tác, khách hàng hay ứng viên, dữ liệu thực tế bị chia cắt thành nhiều mảnh rời rạc: một phần nằm trong hộp thư Email, một phần trong các đoạn chat Zalo, một phần khác lại nằm trong nhóm Telegram nội bộ. Trạng thái này khiến cho việc truy xuất lại bối cảnh, kiểm tra lại cam kết hoặc tổng hợp báo cáo trở nên tốn thời gian, phụ thuộc vào trí nhớ của cá nhân và dễ phát sinh sai sót. Trong bối cảnh doanh nghiệp ngày càng coi dữ liệu là tài sản chiến lược, tình trạng phân mảnh đó không chỉ là bất tiện kỹ thuật mà còn là rủi ro về mặt vận hành và ra quyết định.

Luận án này tập trung nghiên cứu và đề xuất một hướng tiếp cận nhằm giải quyết bài toán nêu trên. Mục tiêu tổng quát là xây dựng cơ sở lý luận, phân tích thực trạng và đề xuất mô hình kiến trúc cho một **Nền tảng Quản lý Trao đổi Tập trung** (Centralized Communication Management Platform). Nền tảng được thiết kế với Email là thành phần trung tâm (Email-centric), đóng vai trò "xương sống" của luồng giao tiếp, đồng thời sở hữu kiến trúc module linh hoạt, cho phép tích hợp tùy chọn các kênh giao tiếp khác về sau. Cách tiếp cận này kỳ vọng vừa khắc phục bài toán phân mảnh dữ liệu, vừa giữ được tính đơn giản và khả năng triển khai thực tế cho các đội nhóm vừa và nhỏ.

1.1 Đặt vấn đề

Trong các quy trình nghiệp vụ mang tính chuyên nghiệp, chẳng hạn như tuyển dụng nhân sự, quản lý quan hệ khách hàng (Customer Relationship Management - CRM) hay hỗ trợ kỹ thuật (Support), Email thường được sử dụng như kênh giao tiếp khởi đầu. Các trao đổi thông qua Email mang tính trang trọng, có cấu trúc và dễ lưu trữ, tạo nền tảng cho việc hình thành hồ sơ và quy trình nội bộ. Tuy nhiên, để đáp ứng yêu cầu phản hồi nhanh, thuận tiện và gần gũi hơn, không ít cuộc trao đổi sau đó được "dịch chuyển" dần sang các ứng dụng IM như Zalo, WhatsApp hay Telegram.

Sự chuyển dịch không đồng nhất này diễn ra một cách tự nhiên theo thói quen của người dùng, chứ không theo một thiết kế hệ thống nào. Theo thời gian, một quy trình tương chừng đơn giản như tiếp nhận và xử lý yêu cầu của khách hàng có thể trải dài trên nhiều kênh: từ email ban đầu, tới các tin nhắn trao đổi ngắn, rồi quay lại email để chốt thỏa thuận cuối cùng. Đối với từng cá nhân, việc "nhảy" qua lại giữa các ứng dụng này có thể không phải vấn đề lớn. Nhưng đối với tổ chức, đặc biệt là khi có nhiều nhân sự cùng tham gia xử lý, các bất cập sau sẽ dần bộc lộ rõ:

- **Sự phân mảnh dữ liệu (Data Fragmentation):** Đây là thách thức cốt lõi và mang tính nền tảng. Lịch sử trao đổi với một đối tượng cụ thể (ứng viên, khách hàng, đối tác)

không còn tồn tại tại một nơi duy nhất, mà bị phân tán trên nhiều ứng dụng khác nhau (Email, Zalo, Telegram, nhóm chat nội bộ...). Khi cần nhìn lại toàn cảnh, người dùng buộc phải "ghép hình" thủ công từ nhiều nguồn, dễ bỏ sót chi tiết quan trọng và gần như không thể tự động hóa.

- **Sự đứt gãy ngữ cảnh (Contextual Discontinuity):** Mỗi lần một nhân sự mới được giao tiếp quản một case đang dang dở, hoặc đơn giản chỉ là quay lại xử lý một cuộc trao đổi sau một khoảng thời gian, họ phải lần lượt mở từng ứng dụng, tìm kiếm theo từ khóa, đối chiếu thời gian để dựng lại bức tranh bối cảnh. Quá trình này không chỉ mất thời gian mà còn tạo cảm giác "không liền mạch" trong trải nghiệm làm việc, làm giảm khả năng đưa ra quyết định chính xác và kịp thời.
- **Suy giảm hiệu suất và gia tăng rủi ro nghiệp vụ:** Việc liên tục chuyển đổi giữa các ứng dụng khác nhau trong suốt ca làm việc gây ra hiện tượng "context switching" liên tục, được chứng minh là có tác động tiêu cực đến năng suất. Bên cạnh đó, các thông tin quan trọng (ví dụ: yêu cầu nâng mức dịch vụ, phản hồi tiêu cực của khách hàng) nếu chỉ xuất hiện trong một đoạn chat riêng lẻ rất dễ bị bỏ sót, dẫn tới những rủi ro về uy tín và chất lượng dịch vụ.
- **Hiện tượng quá tải thông tin (Information Overload):** Ngay cả trong trường hợp toàn bộ dữ liệu được tập hợp lại, khối lượng email và tin nhắn khổng lồ trong một lịch sử trao đổi kéo dài nhiều tháng vẫn là một gánh nặng nhận thức. Người phụ trách khó có thể đọc lại tất cả nội dung mỗi lần cần nắm bắt bối cảnh. Do đó, nảy sinh nhu cầu về một cơ chế thông minh có khả năng tự động "tiêu hóa" lượng thông tin thô này, chắt lọc và trích xuất các ý chính, mốc quan trọng và vấn đề trọng tâm.

Đối chiếu với thực tế làm việc tại nhiều doanh nghiệp dịch vụ vừa và nhỏ, có thể nhận thấy mô hình đa kênh hiện tại phần lớn phát triển theo hướng *tự phát* hơn là *được thiết kế có chủ đích*. Từ những phân tích nêu trên, việc nghiên cứu một giải pháp hợp nhất, thông minh, đặt Email ở vị trí trung tâm để tái cấu trúc cách tổ chức lưu trữ và khai thác dữ liệu liên lạc là nhu cầu mang tính cấp thiết, không chỉ về mặt tiện ích mà còn về mặt chiến lược dữ liệu của tổ chức.

1.2 Nghiên cứu các giải pháp hiện có

Để khẳng định tính mới và xác định đúng "khoảng trống" mà luận án hướng tới, việc khảo sát bức tranh giải pháp hiện có trên thị trường là cần thiết. Qua quá trình tham khảo tài liệu, trải nghiệm dùng thử và phân tích tính năng, các giải pháp quản lý liên lạc và chăm sóc khách hàng hiện nay có thể được quy nạp thành ba nhóm chính, mỗi nhóm thể hiện một triết lý thiết kế khác nhau với các điểm mạnh và hạn chế riêng.

Nhóm 1: Các ứng dụng tập trung vào Email (Email-centric)

Nhóm đầu tiên là các ứng dụng đặt trọng tâm vào việc "nâng cấp" trải nghiệm làm việc với Email truyền thống. Thay vì bổ sung thật nhiều module, các giải pháp này tập trung vào việc làm cho việc xử lý hộp thư trở nên nhanh, gọn, thông minh và dễ chịu hơn đối với người dùng chuyên nghiệp.

- **Các đại diện tiêu biểu:** Superhuman, Front, Missive.
- **Phân tích ưu điểm:** Các ứng dụng này thường cung cấp trải nghiệm người dùng (User Experience - UX) được tối ưu rất kỹ: giao diện tối giản nhưng giàu thông tin, hỗ trợ phím

tất gần như cho mọi thao tác, cho phép xử lý số lượng lớn email trong thời gian ngắn. Một số sản phẩm như Front, Missive còn bổ sung tính năng cộng tác nội bộ (shared inbox, internal comments), giúp nhiều thành viên cùng phối hợp trên một địa chỉ email chung. Trong những năm gần đây, nhiều giải pháp trong nhóm này cũng bắt đầu tích hợp các tính năng AI ở mức độ cơ bản như tóm tắt email, gợi ý câu trả lời, kiểm tra lại tông giọng (tone) trước khi gửi.

- **Phân tích hạn chế:** Dù mạnh về trải nghiệm với Email, phần lớn các giải pháp này vẫn coi Email là "vũ trụ" trung tâm duy nhất. Việc tích hợp với các kênh IM nếu có thường chỉ dừng ở mức độ thông báo (notifications) hoặc các kết nối cơ bản, không được thiết kế như một phần của kiến trúc dữ liệu xuyên suốt. Do đó, bài toán hợp nhất lịch sử trao đổi đa kênh chưa được giải quyết triệt để: người dùng vẫn phải chạy song song nhiều ứng dụng nếu muốn bao quát đầy đủ các kênh tương tác với khách hàng.

Nhóm 2: Các nền tảng Quản lý Quan hệ Khách hàng (CRM) đa kênh

Nhóm thứ hai là các nền tảng CRM (Customer Relationship Management) đa kênh, thường được cung cấp theo mô hình phần mềm dịch vụ (Software-as-a-Service - SaaS). Đây là những hệ thống "nặng ký", được thiết kế để bao phủ gần như toàn bộ vòng đời tương tác giữa doanh nghiệp và khách hàng.

- **Các đại diện tiêu biểu:** Zendesk, HubSpot Service Hub, Intercom.
- **Phân tích ưu điểm:** Điểm mạnh rõ rệt của các nền tảng này là khả năng hợp nhất dữ liệu đa kênh: email, live chat, mạng xã hội, SMS, thậm chí cả cuộc gọi điện thoại đều có thể được ghi nhận và liên kết với một hồ sơ khách hàng duy nhất. Ngoài ra, chúng thường đi kèm với bộ công cụ quản lý ticket, workflow tự động, báo cáo và dashboard phong phú, giúp nhà quản lý có góc nhìn 360 độ về mỗi khách hàng và toàn bộ hoạt động chăm sóc.
- **Phân tích hạn chế:** Đổi lại, các hệ thống này thường khá cồng kềnh. Việc triển khai đòi hỏi thời gian khảo sát, cấu hình, tích hợp và đào tạo nội bộ đáng kể. Mô hình định giá thường dựa trên số lượng người dùng (per-seat) nên chi phí có thể trở nên rất cao đối với các doanh nghiệp nhỏ. Đối với những đội ngũ chỉ có nhu cầu quản lý email và một vài kênh IM đơn giản, "gói tính năng" đồ sộ của các nền tảng CRM đa kênh dễ trở thành "overkill" – vượt quá nhu cầu thực tế nhưng vẫn phải chi trả đầy đủ.

Nhóm 3: Các giải pháp mã nguồn mở (Open-source)

Nhóm thứ ba là các giải pháp mã nguồn mở, cho phép tổ chức tự triển khai (self-host) trên hạ tầng của riêng mình. Chúng thường được cộng đồng phát triển theo hướng linh hoạt, dễ mở rộng và không bị khóa chặt vào mô hình kinh doanh của một nhà cung cấp duy nhất.

- **Các đại diện tiêu biểu:** Chatwoot, Rocket.Chat.
- **Phân tích ưu điểm:** Giá trị nổi bật nhất của nhóm này là *quyền riêng tư và quyền kiểm soát dữ liệu* (data sovereignty). Bằng việc tự triển khai trên máy chủ nội bộ hoặc hạ tầng cloud riêng, tổ chức có thể kiểm soát hoàn toàn nơi dữ liệu được lưu trữ, cách sao lưu, mã hóa và truy cập. Bên cạnh đó, mã nguồn mở cho phép mức độ tùy biến cao: từ giao diện người dùng tới workflow nghiệp vụ, tích hợp thêm các adapter mới hoặc gắn AI vào những điểm chạm cụ thể.

- **Phân tích hạn chế:** Đổi lại cho sự tự do đó là yêu cầu về năng lực kỹ thuật nội bộ: đội ngũ phải có kiến thức về quản trị hệ thống, bảo mật, cập nhật phiên bản và xử lý sự cố. Ngoài ra, dù nhiều dự án open-source đã hỗ trợ đa kênh tương đối tốt, trải nghiệm làm việc với Email (như một ứng dụng chuyên biệt) vẫn chưa đạt mức tinh chỉnh và mượt mà như các sản phẩm ở Nhóm 1, vốn được tối ưu chỉ cho một bài toán duy nhất.

1.3 Xác định "lỗ hổng" thị trường và đề xuất giải pháp của luận án

Từ việc phân tích ba nhóm giải pháp nêu trên, có thể nhận diện tương đối rõ một "lỗ hổng" trong không gian giải pháp hiện tại:

- Người dùng, đặc biệt là các đội nhóm vừa và nhỏ, mong muốn một công cụ có **trải nghiệm làm việc với Email xuất sắc** (nhanh, mượt, hỗ trợ thao tác chuyên nghiệp) như các ứng dụng ở Nhóm 1.
- Đồng thời, công cụ đó cần duy trì **khả năng mở rộng đa kênh linh hoạt** như Nhóm 2, cho phép từng bước đưa thêm dữ liệu từ các kênh IM vào cùng một bức tranh tổng thể mà không bị **cồng kênh và đắt đỏ** như các hệ thống CRM toàn diện.
- Cuối cùng, giải pháp phải cho phép tổ chức **giữ quyền kiểm soát dữ liệu** của riêng mình và **tích hợp AI ở mức sâu**, vượt ra khỏi những tính năng bề mặt như tóm tắt một email đơn lẻ, hướng tới khả năng hiểu ngữ cảnh, trích xuất vấn đề, gợi ý hành động tiếp theo.

Luận án này đề xuất một hướng tiếp cận nhằm lấp đầy "lỗ hổng" đó thông qua việc **thiết kế và hiện thực một hệ thống Chứng minh Khái niệm (Proof of Concept - PoC)** với các đặc điểm kiến trúc cốt lõi sau:

1. **Kiến trúc lấy Email làm lõi (Email-centric Core):** Hệ thống được thiết kế với giả định rằng Email luôn là kênh bắt buộc và đóng vai trò xương sống trong giao tiếp nghiệp vụ. Thay vì xem Email là "một trong nhiều kênh" như nhiều hệ thống CRM, luận án lựa chọn đi sâu giải quyết thật tốt bài toán Email trước, sau đó mới mở rộng ra các kênh khác.
2. **Thiết kế module và microservice linh hoạt:** Nền tảng được tổ chức theo kiến trúc monorepo nhưng bên trong là các dịch vụ độc lập (backend, frontend, AI-service) giao tiếp qua API rõ ràng. Cách tổ chức này vừa giúp quá trình phát triển, nâng cấp từng phần diễn ra linh hoạt, vừa chuẩn bị sẵn "điểm móc" để về sau có thể bổ sung các adapter cho các kênh IM như Zalo, Telegram mà không ảnh hưởng đến lõi.
3. **Tích hợp AI như một dịch vụ độc lập (AI as a Service):** Thay vì nhúng trực tiếp các lời gọi AI vào backend, luận án tách riêng một dịch vụ AI (phát triển bằng FastAPI) hoạt động như một microservice độc lập. Cách tiếp cận này mang lại hai lợi ích: (1) cho phép hoán đổi linh hoạt giữa các nhà cung cấp AI (OpenAI, mô hình nội bộ, HuggingFace, v.v.) mà không phải sửa logic nghiệp vụ; (2) tạo điều kiện để AI thực thi các tác vụ phức tạp như tóm tắt thread dài, gợi ý phản hồi, thậm chí mở rộng thành AI agent trong tương lai theo mô hình bất đồng bộ (async), không chặn luồng xử lý chính.
4. **Khả năng tự triển khai (Self-hostable):** Toàn bộ hệ thống được đóng gói bằng Docker Compose, cho phép người dùng tự triển khai trên hạ tầng của mình một cách tương đối đơn giản. Điều này giúp cân bằng giữa ưu điểm trải nghiệm của Nhóm 1, năng lực hợp nhất dữ liệu của Nhóm 2 và quyền kiểm soát dữ liệu của Nhóm 3.

PoC được xây dựng trong khuôn khổ luận án sẽ tập trung hiện thực hóa các trụ cột kiến trúc trên, với ba đường hướng chính: (1) Đồng bộ và hợp nhất Email vào một giao diện timeline xuyên suốt; (2) Tự động tóm tắt và trích xuất vấn đề từ các luồng email dài để giảm "quá tải thông tin"; và (3) Đặt nền móng kiến trúc, cả ở mức dữ liệu lẫn dịch vụ, để sẵn sàng mở rộng đa kênh trong các giai đoạn phát triển tiếp theo.

1.4 Mục tiêu và phạm vi luận án

Mục tiêu

Trên nền tảng bối cảnh và lỗ hổng thị trường đã phân tích, luận án đặt ra các mục tiêu kỹ thuật cụ thể sau đây:

- Phân tích và thiết kế kiến trúc của một hệ thống quản lý giao tiếp tập trung, lấy Email làm lõi, theo mô hình microservice linh hoạt, phù hợp với bối cảnh sử dụng thực tế của các đội ngũ vừa và nhỏ.
- Hiện thực một PoC với các module chính: Backend (Next.js), Frontend (Next.js/React) và AI Service (FastAPI), thể hiện rõ cách các thành phần tương tác với nhau trong một kiến trúc monorepo.
- Xây dựng cơ chế đồng bộ hóa email với Gmail và hợp nhất dữ liệu liên lạc vào cơ sở dữ liệu MongoDB dưới dạng các thực thể Contact, Conversation và Timeline Event.
- Phát triển chức năng AI (sử dụng OpenAI API làm giải pháp ban đầu) để tóm tắt luồng email và gợi ý phản hồi theo ngữ cảnh, minh họa khả năng ứng dụng AI theo hướng hỗ trợ ra quyết định.
- Thử nghiệm và đánh giá PoC thông qua các kịch bản dữ liệu giả lập, tập trung vào trải nghiệm người dùng, độ ổn định của kiến trúc và tiềm năng mở rộng trong các giai đoạn tiếp theo.

Phạm vi của PoC

Do giới hạn về thời gian và nguồn lực trong khuôn khổ một luận án tốt nghiệp, PoC được xây dựng với phạm vi rõ ràng, tập trung vào những thành phần cốt lõi nhất nhưng vẫn phản ánh đúng tinh thần kiến trúc đề xuất:

- **Trong phạm vi (In-scope):**
 - Hệ thống chỉ tập trung vào tích hợp và xử lý kênh **Email**, chưa triển khai kết nối thực tế với các kênh IM khác.
 - Chức năng AI sử dụng API của bên thứ ba (OpenAI) để xử lý tóm tắt và gợi ý phản hồi, chưa triển khai mô hình tự huấn luyện.
 - Giao diện người dùng (Frontend) tập trung vào việc hiển thị timeline trao đổi, chi tiết từng email và các thông tin tóm tắt/đề xuất từ AI.
 - Thử nghiệm trên dữ liệu giả lập (synthesized data) hoặc dữ liệu thử nghiệm, nhằm đánh giá kiến trúc và trải nghiệm, không nhằm mục tiêu triển khai sản phẩm thương mại hoàn chỉnh.
- **Ngoài phạm vi (Out-of-scope):**

- Chưa tích hợp trực tiếp với các API của kênh nhắn tin (Zalo, WhatsApp, Telegram...). Luận án chỉ dừng ở mức thiết kế và chuẩn bị kiến trúc sẵn sàng cho việc này.
- Chưa triển khai các mô hình AI local (như Ollama, mô hình self-host) do hạn chế về tài nguyên.
- Chưa phát triển các tính năng nâng cao như AI agent đa bước, hệ thống phân quyền và xác thực người dùng (authentication/authorization) ở mức sản phẩm.

2 Phân tích và Đặc tả Yêu cầu

Dựa trên mục tiêu xây dựng một nền tảng quản lý giao tiếp tập trung với Email là lõi (Email-centric), chương này trình bày bức tranh tổng thể về **yêu cầu hệ thống** dưới góc nhìn vừa kỹ thuật vừa nghiệp vụ. Trong phạm vi PoC (Proof of Concept), hệ thống được giả định vận hành theo mô hình *single-tenant* (một người dùng hoặc một tài khoản tổ chức), ưu tiên kiểm chứng tính khả thi của kiến trúc và năng lực xử lý dữ liệu kết hợp AI, hơn là giải quyết các bài toán multi-tenant ở quy mô lớn.

Để đảm bảo tính cô đọng, chương này tổ chức lại yêu cầu thành hai nhóm chính: **yêu cầu chức năng** và **yêu cầu phi chức năng**, thay vì tách quá nhiều tiểu mục nhỏ. Trong từng nhóm, các yêu cầu sẽ được mô tả theo góc nhìn "module lõi" của kiến trúc (Email, Contact, Timeline, AI, Đa kênh và Hạ tầng).

2.1 Yêu cầu chức năng (Functional Requirements)

Nhóm yêu cầu chức năng mô tả *hệ thống cần làm gì* để hỗ trợ người dùng quản lý email và thông tin liên lạc một cách tập trung, có ngữ cảnh và được tăng cường bởi AI.

(1) Lõi quản lý Email và đồng bộ hai chiều

Email là kênh giao tiếp bắt buộc và là nguồn dữ liệu chính của hệ thống.

- **FR-01 – Đồng bộ Email gần thời gian thực (near real-time sync):** Hệ thống cần tích hợp với Gmail API và sử dụng cơ chế *Push Notification/Webhook* thay vì *polling* thủ công. Khi có email mới tới hộp thư gốc, một sự kiện sẽ được đẩy tới backend, từ đó ghi nhận vào cơ sở dữ liệu và hiển thị lên giao diện Timeline trong khoảng thời gian mục tiêu dưới 5 giây. Cơ chế này không chỉ giúp giảm độ trễ mà còn tiết kiệm tài nguyên mạng và chi phí API.
- **FR-02 – Soạn thảo và gửi Email trực tiếp:** Người dùng có thể soạn email ngay trong giao diện hệ thống với hỗ trợ *Rich Text* (in đậm, in nghiêng, bullet, trích dẫn) và đính kèm tệp. Email gửi đi từ nền tảng phải đồng bộ ngược lại vào Gmail để đảm bảo lịch sử ở hai phía luôn nhất quán, tránh tình trạng "mỗi nơi một mảnh".
- **FR-03 – Quản lý trạng thái Email và phản ánh lại máy chủ:** Hệ thống cho phép đánh dấu *đã đọc/chưa đọc*, *lưu trữ* (archive) hoặc gắn nhãn (labels/tags) đối với từng email. Các thay đổi này được đồng bộ ngược (two-way sync) về Gmail, giúp người dùng có thể sử dụng luân phiên cả giao diện gốc lẫn nền tảng PoC mà không bị lệch trạng thái.

(2) Dòng thời gian giao tiếp (Communication Timeline)

Timeline là nơi thể hiện giá trị "Email-centric nhưng có ngữ cảnh".

- **FR-04 – Cập nhật giao diện tức thời (real-time UI update):** Khi backend nhận Webhook từ Gmail hoặc khi một tác vụ AI hoàn tất tóm tắt, giao diện Timeline phải được cập nhật tự động qua WebSocket hoặc cơ chế push tương đương, giúp người dùng luôn thấy trạng thái mới nhất mà không phải F5 thủ công.

(3) Chức năng AI: tóm tắt, gợi ý phản hồi và hợp nhất hồ sơ

Module AI vận hành như một *AI microservice* độc lập, giao tiếp với backend qua HTTP/REST hoặc WebSocket.

- **FR-05 – Tự động khởi tạo và làm giàu hồ sơ Contact:** Khi xuất hiện một địa chỉ email mới trong luồng dữ liệu, backend chỉ ghi nhận tối thiểu thông tin kỹ thuật (email, thời gian, header), còn AI service sẽ chạy nền để suy luận thêm metadata: tên hiển thị, ngôn ngữ thường sử dụng, domain liên quan tới tổ chức nào,... Từ đó, hệ thống tạo hoặc cập nhật một hồ sơ Contact ở trạng thái sơ bộ (draft) mà không cần thao tác thủ công từ người dùng.
- **FR-06 – Gợi ý hợp nhất định danh (AI-assisted Contact Unification):** Dựa trên lịch sử giao tiếp, nội dung email và các đặc trưng như domain, chữ ký, cách xưng hô, AI service đưa ra các gợi ý nhóm nhiều địa chỉ email khác nhau vào cùng một Contact duy nhất. Người dùng có thể xem danh sách gợi ý này trong giao diện và chấp nhận hoặc từ chối. Sau khi được chấp nhận, thao tác hợp nhất được thực hiện nền, đảm bảo toàn bộ timeline và dữ liệu liên quan được quy về một hồ sơ "360 độ".
- **FR-07 – Tóm tắt luồng trao đổi (Thread Summarization):** Đối với các chuỗi email dài (thread), hệ thống định kỳ hoặc theo yêu cầu gửi nội dung thread tới AI Service để sinh ra một bản tóm tắt ngắn gọn (summary) kèm theo danh sách "Key Issues". Bản tóm tắt này được lưu lại trong DB, gắn với thread tương ứng và hiển thị trực tiếp trên giao diện Timeline để người dùng nắm nhanh "bức tranh tổng thể".
- **FR-08 – Gợi ý phản hồi thông minh (Smart Reply Suggestion):** Khi người dùng mở một email gần nhất trong thread, AI Service dựa trên nội dung email hiện tại cộng với ngữ cảnh lịch sử để đề xuất 2–3 phương án trả lời (reply candidates). Các gợi ý này nên ở dạng có thể chỉnh sửa lại trước khi gửi, đảm bảo vai trò AI là hỗ trợ (augmented intelligence) chứ không thay thế hoàn toàn con người.

(5) Mở rộng đa kênh và kiến trúc adapter

Mặc dù PoC chỉ tích hợp Email, kiến trúc cần sẵn sàng cho việc bổ sung các kênh IM.

- **FR-10 – Định nghĩa interface chuẩn cho Message/Conversation:** Hệ thống phải xây dựng các interface trừu tượng (ví dụ: **Message**, **Conversation**) độc lập với nguồn kênh. Điều này cho phép về sau có thể thêm các adapter cho Zalo, Telegram, WhatsApp mà không phải viết lại logic lõi (core business logic). PoC có thể minh họa cấu trúc này bằng các stub hoặc module giả lập.

2.2 Yêu cầu phi chức năng (Non-Functional Requirements)

Yêu cầu phi chức năng mô tả *hệ thống cần vận hành như thế nào* về mặt hiệu năng, bảo mật và khả năng mở rộng, để đảm bảo PoC không chỉ chạy được mà còn phản ánh đúng định hướng kiến trúc cho tương lai.

(1) Hiệu năng và trải nghiệm người dùng

- **Độ trễ đồng bộ Email:** Thời gian từ khi email tới hộp thư gốc đến khi xuất hiện trên Timeline được đặt mục tiêu dưới 5 giây trong điều kiện mạng ổn định, nhờ cơ chế Webhook và xử lý bất đồng bộ ở backend.

- **Xử lý AI bất đồng bộ:** Các tác vụ AI như tóm tắt và gợi ý phản hồi có thể kéo dài từ vài giây đến hàng chục giây. Do đó, toàn bộ pipeline AI phải được thực hiện theo mô hình async, sử dụng hàng đợi (Redis Queue) để không chặn luồng xử lý chính. Người dùng vẫn nhìn thấy email mới gần như ngay lập tức, trong khi kết quả AI được cập nhật bổ sung sau.

(2) Bảo mật và quản lý cấu hình

- **Quản lý thông tin nhạy cảm qua môi trường:** Các thông tin như API key của OpenAI, thông tin OAuth Client của Gmail, chuỗi kết nối (connection string) tới MongoDB và Redis phải được cấu hình qua biến môi trường (.env), không được ghi cứng trong mã nguồn. Điều này vừa tuân thủ thực hành bảo mật tốt, vừa giúp PoC dễ dàng triển khai trên nhiều môi trường khác nhau.
- **Phân tách quyền truy cập (ở mức PoC):** Mặc dù PoC không đi sâu vào bài toán authentication/authorization phức tạp, kiến trúc phải sẵn sàng để gắn thêm lớp xác thực (ví dụ: OAuth2, JWT) ở các lớp API mà không cần thay đổi cấu trúc tổng thể.

(3) Khả năng mở rộng và triển khai

- **Containerization toàn bộ thành phần:** Frontend (Next.js), Backend (Next.js API Routes), AI Service (FastAPI), Database (MongoDB) và Redis đều được đóng gói thành các container độc lập, được điều phối bởi Docker Compose. Cách tiếp cận này giúp mô phỏng khá sát môi trường triển khai thực tế và tạo tiền đề để sau này chuyển sang các nền tảng container orchestration (như Kubernetes) nếu cần.
- **Mở rộng theo chiều ngang (horizontal scalability) ở mức kiến trúc:** Dù PoC không bắt buộc chạy ở quy mô lớn, các lựa chọn công nghệ (Node.js event-driven, FastAPI async, Redis Queue) đều hướng tới khả năng nhân bản (scale-out) trong tương lai: có thể tăng số replica của Backend hoặc AI Service mà không phải thay đổi code nhiều.

2.3 Quyết định công nghệ và Chiến lược kiến trúc

Dựa trên yêu cầu ở trên, luận án đưa ra một số quyết định công nghệ và chiến lược kiến trúc trọng yếu.

(1) Backend hướng sự kiện với Node.js/Next.js

Backend sử dụng **Next.js API Routes** trong môi trường Node.js. Bài toán là *I/O-bound*: hệ thống phải tiếp nhận webhook từ Gmail, kết nối tới MongoDB/Redis, đồng thời duy trì kênh WebSocket tới nhiều client.

So với Java (Spring Boot) hay Go, Node.js cho tốc độ phát triển PoC nhanh hơn, cấu hình đơn giản, hệ sinh thái npm phong phú. So với các framework Python hướng web truyền thống, mô hình event loop của Node.js phù hợp hơn cho việc xử lý đồng thời nhiều kết nối mạng. Đồng thời, dùng TypeScript ở cả frontend và backend giúp chia sẻ kiểu dữ liệu, giảm lỗi tích hợp.

(2) MongoDB cho dữ liệu bán cấu trúc

Dữ liệu email là bán cấu trúc (semi-structured), các trường header và metadata đa dạng. **MongoDB** cho phép lưu trữ trực tiếp các document JSON từ Gmail API cùng với kết quả phân tích AI (summary, key_issues, sentiment,...) mà không cần schema cứng như RDBMS. Điều này

giúp PoC linh hoạt thay đổi mô hình dữ liệu trong giai đoạn khám phá (exploration), đồng thời vẫn đảm bảo hiệu năng ghi/đọc ở mức chấp nhận được.

(3) AI Microservice với Python/FastAPI

Module AI được tách ra thành **FastAPI service** viết bằng Python để tận dụng hệ sinh thái AI/ML. Việc tách microservice này giúp:

- Tránh làm nghẽn luồng xử lý của backend khi AI phải gọi các API có độ trễ cao (OpenAI).
- Dễ dàng thay đổi nhà cung cấp AI hoặc chuyển sang mô hình local (HuggingFace, Ollama) trong tương lai mà không ảnh hưởng tới backend.

(4) Hàng đợi và xử lý bất đồng bộ với Redis

Redis được sử dụng như một **message queue** đơn giản để hiện thực mô hình Producer–Consumer giữa backend và AI service. Khi có email mới, backend chỉ lưu dữ liệu, đẩy một job vào Redis rồi trả về kết quả tối thiểu cho frontend. AI service đọc job từ hàng đợi, xử lý tóm tắt/gợi ý và cập nhật lại DB, sau đó kích hoạt thông báo real-time cho người dùng.

(5) Cách tiếp cận AI: Prompt Engineering và Contextualization

Trong giai đoạn PoC, hệ thống áp dụng hướng tiếp cận *Prompt Engineering* với output có cấu trúc (structured JSON) thay vì fine-tuning. Các prompt được thiết kế để AI trả về cả nội dung tóm tắt lẫn thông tin có cấu trúc (sentiment, key_issues, action_required,...) nhằm phục vụ cho các logic hiển thị hoặc cảnh báo sau này. Đồng thời, AI luôn được cung cấp ngữ cảnh ở cấp độ thread thay vì từng email đơn lẻ, giúp kết quả tóm tắt và gợi ý phản hồi sát với diễn biến thực tế của cuộc trao đổi.

3 AI và Mô hình Ngôn ngữ Lớn (LLM)

Chương này trình bày vai trò của Trí tuệ Nhân tạo (AI), đặc biệt là các Mô hình Ngôn ngữ Lớn (Large Language Models – LLM), trong bối cảnh các hệ thống giao tiếp hiện đại. Nội dung tập trung vào việc phân loại các cách tiếp cận AI (Local vs. Cloud), các kỹ thuật làm việc với LLM (Prompt engineering, Fine-tuning, LoRA, RAG), đồng thời phân tích cách áp dụng chúng vào nền tảng quản lý giao tiếp tập trung với Email là lõi (Email-centric) đã được giới thiệu ở Chương 1 và yêu cầu hệ thống ở Chương 2.

3.1 Bối cảnh AI trong các hệ thống giao tiếp

Trong Chương 1, báo cáo đã phân tích hai vấn đề cốt lõi trong môi trường giao tiếp đa kênh hiện nay: (i) Sự phân mảnh dữ liệu liên lạc giữa nhiều kênh khác nhau và (ii) Hiện tượng quá tải thông tin khi khối lượng email và tin nhắn tăng nhanh theo thời gian. Dưới góc nhìn kỹ thuật, đây là hai thách thức mà AI, đặc biệt là các mô hình xử lý ngôn ngữ tự nhiên (Natural Language Processing – NLP), tỏ ra phù hợp để hỗ trợ.

Trong khoảng 5 năm trở lại đây, sự xuất hiện của các LLM như GPT-3, GPT-4 (OpenAI), PaLM 2 và Gemini (Google), Claude (Anthropic), LLaMA/Llama 2/Llama 3 (Meta) đã tạo ra bước nhảy vọt về khả năng hiểu và sinh ngôn ngữ tự nhiên. Các mô hình này không chỉ dừng ở việc phân loại hay trích xuất thông tin đơn lẻ, mà có thể tóm tắt văn bản dài, trả lời câu hỏi có ngữ cảnh, gợi ý phản hồi, thậm chí lập kế hoạch hành động theo chuỗi bước. Các nhà cung cấp lớn như OpenAI, Google, Anthropic, Amazon Bedrock đã cung cấp các API thương mại ổn định để khai thác năng lực này trong ứng dụng thực tế.

Đối với một hệ thống Email-centric, AI có thể đóng vai trò ở nhiều phương diện:

- Ở phương diện **hiểu nội dung (Understanding)**, AI phân tích nội dung email và tin nhắn để nhận diện chủ đề chính, yêu cầu công việc, độ ưu tiên, cảm xúc.
- Ở phương diện **tóm tắt (Summarization)**, AI rút gọn các chuỗi trao đổi dài thành vài đoạn ngắn, giúp người dùng nắm bối cảnh nhanh chóng mà không phải đọc lại toàn bộ.
- Ở phương diện **hỗ trợ quyết định (Decision Support)**, AI gợi ý câu trả lời, soạn sẵn bản nháp email, hoặc đề xuất các công việc tiếp theo (gửi nhắc nhở, đặt lịch hẹn, yêu cầu thông tin bổ sung...).
- Ở phương diện **tổ chức lại dữ liệu (Knowledge Organization)**, AI giúp gắn tag, phân cụm, hợp nhất hồ sơ liên lạc (Contact Unification) dựa trên nội dung trao đổi, thay vì chỉ dựa trên địa chỉ email tĩnh.

Tuy nhiên, để khai thác AI một cách hiệu quả và bền vững, kiến trúc hệ thống cần lựa chọn hình thức triển khai phù hợp (Local vs. Cloud), cũng như kỹ thuật tích hợp LLM tương ứng với từng yêu cầu chức năng.

3.2 Phân loại giải pháp AI: Local vs. Cloud

Tìm hiểu về Local AI và Cloud AI

Các giải pháp AI hiện nay có thể được chia thành hai nhóm chính:

- Cloud AI:** mô hình AI được vận hành trên hạ tầng đám mây của các nhà cung cấp lớn như OpenAI (Azure/OpenAI Service), Google Cloud (Vertex AI, Gemini API), Amazon

Web Services (Amazon Bedrock, Amazon Titan), Anthropic (Claude)¹. Ứng dụng khách gửi request tới API từ xa (over-the-wire), nhận kết quả thông qua giao thức HTTP(S) hoặc WebSocket.

- **Local AI / On-premise AI:** mô hình AI được tải về và chạy trên hạ tầng do tổ chức tự quản lý (máy chủ GPU nội bộ, cluster Kubernetes, hoặc thậm chí máy trạm cá nhân). Ví dụ: triển khai các mô hình mã nguồn mở như Llama 3 (Meta), Mistral, Mixtral, Phi-3 (Microsoft) thông qua các framework như Hugging Face Transformers, vLLM, Ollama hoặc các hệ thống suy luận tối ưu hóa.

Về bản chất, cả hai nhóm đều dựa trên các kiến trúc LLM tương tự (transformer-based), nhưng khác nhau ở vị trí *deploy* (đám mây công cộng vs. hạ tầng tự quản lý), mô hình chi phí và cách tiếp cận về bảo mật, tuân thủ quy định (compliance).

Ưu điểm, nhược điểm và ví dụ tiêu biểu

Cloud AI. Các dịch vụ Cloud AI mang lại nhiều lợi ích cho giai đoạn PoC và cả triển khai sản phẩm:

- **Ưu điểm:**
 - *Chất lượng mô hình cao:* Các nhà cung cấp như OpenAI, Google, Anthropic liên tục huấn luyện và tinh chỉnh những mô hình mới (ví dụ GPT-4.1, GPT-4o, Gemini 1.5, Claude 3) với chất lượng vượt trội so với nhiều mô hình mã nguồn mở cùng thời điểm theo các benchmark công khai (MMLU, GSM8K, BIG-Bench).
 - *Hạ tầng sẵn có và khả năng mở rộng:* Người dùng không phải quản lý cluster GPU, không phải lo về scaling khi số lượng request tăng, vì hạ tầng đã được ẩn sau lớp API.
 - *Thời gian triển khai nhanh:* Việc tích hợp chỉ cần gọi API qua HTTP/REST hoặc WebSocket, phù hợp cho các đội nhỏ muốn kiểm chứng nhanh ý tưởng.
 - *Dịch vụ đi kèm phong phú:* Nhiều nền tảng cung cấp thêm tính năng như embedding, RAG-as-a-service, function calling, tool calling, monitoring và logging tập trung.
- **Nhược điểm:**
 - *Chi phí vận hành theo usage:* Chi phí phụ thuộc vào số token đầu vào/đầu ra, số lần gọi API và model tier. Với khối lượng email lớn hoặc cần tóm tắt lịch sử dài thường xuyên, chi phí có thể tăng nhanh nếu không có chiến lược tối ưu (cache, batch, giới hạn độ dài).
 - *Phụ thuộc vào bên thứ ba:* Hệ thống phụ thuộc vào SLA, chính sách giá, chính sách dữ liệu và độ ổn định của nhà cung cấp.
 - *Quan ngại về dữ liệu:* Dù các nhà cung cấp lớn thường cam kết không dùng dữ liệu của khách hàng để huấn luyện thêm mà không có opt-in, nhiều tổ chức vẫn có yêu cầu nghiêm ngặt về việc không đưa dữ liệu nhạy cảm (như hợp đồng, hồ sơ ứng viên) ra ngoài hạ tầng nội bộ.

¹Xem tài liệu chính thức của OpenAI, Google Cloud, AWS, Anthropic về các dịch vụ LLM API.

Local AI / On-premise AI. Local AI lại mang đến một tập ưu/nhược điểm khác:

- **Ưu điểm:**

- *Kiểm soát dữ liệu tốt hơn:* Tất cả dữ liệu và kết quả suy luận được xử lý trong hạ tầng nội bộ, phù hợp với các yêu cầu tuân thủ như GDPR, yêu cầu của ngành tài chính, y tế hoặc các doanh nghiệp có chính sách bảo mật nghiêm ngặt.
- *Mô hình chi phí linh hoạt:* Sau khi đầu tư hạ tầng (phần cứng, GPU), chi phí suy luận biên (Marginal cost) cho mỗi request có thể thấp hơn so với Cloud AI nếu khối lượng sử dụng lớn và liên tục.
- *Tùy biến sâu:* Tổ chức có thể tinh chỉnh mô hình (Fine-tune), cài thêm thành phần kiểm soát, lọc nội dung, hoặc kết hợp nhiều mô hình theo cách riêng.

- **Nhược điểm:**

- *Yêu cầu hạ tầng và chuyên môn:* Vận hành Local AI đòi hỏi kiến thức về quản trị hệ thống, tối ưu suy luận (Inference optimization), cũng như cập nhật bảo mật cho các thành phần liên quan.
- *Khó bắt kịp tốc độ tiến hóa của mô hình:* Các mô hình mã nguồn mở mới liên tục xuất hiện, nhưng vẫn thường chậm hơn 1-2 thế hệ so với mô hình thương mại hàng đầu về chất lượng tổng thể.
- *Chi phí đầu tư ban đầu cao:* Với doanh nghiệp nhỏ hoặc PoC, việc đầu tư GPU chuyên dụng có thể không kinh tế so với việc dùng API Cloud theo mức sử dụng.

Bảng so sánh Local AI và Cloud AI

Bảng 1 tóm tắt một số khía cạnh so sánh chính giữa Cloud AI và Local AI trong bối cảnh một nền tảng Email-centric.

Đối với PoC trong báo cáo này, việc sử dụng Cloud AI (ví dụ OpenAI API) là lựa chọn hợp lý để rút ngắn thời gian phát triển, trong khi kiến trúc vẫn được thiết kế mở để có thể thay thế hoặc bổ sung Local AI trong tương lai khi nhu cầu bảo mật và tối ưu chi phí tăng cao.

3.3 Các phương pháp tiếp cận LLM

Phương pháp Prompt Engineering

Prompt Engineering là kỹ thuật thiết kế và điều chỉnh nội dung yêu cầu (prompt) gửi tới LLM nhằm đạt được kết quả mong muốn, ổn định và dễ kiểm soát mà không cần thay đổi tham số bên trong mô hình. Các nhà cung cấp lớn như OpenAI, Google, Anthropic đều khuyến nghị coi prompt như một *lớp lập trình* trên mô hình, với các kỹ thuật như chain-of-thought, few-shot learning, role specification².

Trong bối cảnh nền tảng Email-centric, Prompt Engineering có một số vai trò quan trọng:

- Ràng buộc mô hình tạo ra các tóm tắt email ngắn gọn, tập trung vào các key issues, tránh *hallucination*.
- Yêu cầu mô hình trả về kết quả ở dạng JSON có cấu trúc (ví dụ: summary, sentiment, key_issues, action_required) để backend dễ xử lý tiếp.
- Hướng mô hình sinh gợi ý phản hồi (smart reply) phù hợp với vai trò và ngữ cảnh giao tiếp (tuyển dụng, chăm sóc khách hàng, hỗ trợ kỹ thuật...).

²Xem hướng dẫn Prompt Engineering từ OpenAI và Google trong tài liệu chính thức của họ.

Table 1: So sánh Cloud AI và Local AI trong bối cảnh hệ thống Email-centric

Tiêu chí	Cloud AI	Local AI / On-premise
Chi phí ban đầu	Thấp, trả theo mức sử dụng (pay-as-you-go)	Cao, đầu tư hạ tầng (GPU, server) ban đầu
Chi phí dài hạn	Có thể cao nếu khối lượng request lớn, cần tối ưu qua cache và batching	Có thể rẻ hơn nếu tận dụng tối đa hạ tầng đã đầu tư
Độ trễ (latency)	Phụ thuộc mạng Internet và vị trí data center; thường ổn định nhưng có <i>network overhead</i>	Có thể thấp hơn nếu hạ tầng đặt gần ứng dụng; phụ thuộc tối ưu suy luận
Bảo mật và quyền riêng tư	Dữ liệu đi qua hạ tầng bên thứ ba; phụ thuộc vào cam kết và chính sách của nhà cung cấp	Dữ liệu nằm trong hạ tầng nội bộ; dễ đáp ứng các yêu cầu tuân thủ nghiêm ngặt
Khả năng mở rộng	Rất cao, do hạ tầng được ẩn sau API	Phụ thuộc tài nguyên vật lý; cần cơ chế scale-out thủ công hoặc qua Kubernetes
Cập nhật mô hình	Tự động được hưởng lợi từ các phiên bản model mới	Cần chủ động cập nhật mô hình, kiểm thử lại hệ thống
Mức độ kiểm soát	Ít kiểm soát nội bộ đối với kiến trúc và tham số mô hình	Kiểm soát sâu, có thể tinh chỉnh, thêm guardrail và pipeline riêng

Ví dụ prompt tóm tắt chuỗi email. Dưới đây là một ví dụ rút gọn về prompt dùng cho tác vụ FR-06 (tóm tắt cuộc trao đổi) trong hệ thống:

```
1 You are an assistant that summarizes email threads for a recruiter.
2
3 Input: a list of emails in chronological order.
4
5 Task:
6 - Produce a concise summary (3–5 sentences) focusing on:
7   * current status of the conversation
8   * key decisions and agreements
9   * open questions or pending actions
10 - Return JSON with fields: 'summary', 'key_issues', 'action_required'.
11
12 Emails:
13 {{thread_text}}
```

Với cách thiết kế này, hệ thống có thể lấy kết quả JSON, lưu trực tiếp vào MongoDB (cùng với bản ghi email thread) và đẩy một bản tóm tắt ngắn lên giao diện Timeline.

Ví dụ prompt gợi ý phản hồi (smart reply). Đối với FR-07 (gợi ý phản hồi), prompt có thể được thiết kế như sau:

```
1 You are an assistant helping a recruiter reply to candidates.
2
3 Given the latest email from the candidate and the conversation context,
4 propose 2–3 short, polite reply options.
5
6 Requirements:
7 - Keep each reply under 150 words.
8 - Match the tone: professional, friendly, concise.
9 - Do NOT invent facts (salary, company policy) if they are not present.
```



```
10
11 Return JSON: { "replies": ["...", "...", "..."] }.
12
13 Context:
14 {{conversation_context}}
15
16 Latest email:
17 {{latest_email}}
```

Prompt Engineering có ưu điểm là **không cần dữ liệu huấn luyện riêng** và **triển khai nhanh**, rất phù hợp với giai đoạn PoC. Tuy nhiên, nhược điểm là kết quả đôi khi thiếu ổn định, phụ thuộc vào model version và khó đảm bảo hành vi tuyệt đối nhất quán trong mọi trường hợp.

Fine-tuning và LoRA

Fine-tuning là quá trình tiếp tục huấn luyện một mô hình đã được huấn luyện sẵn (pre-trained model) trên một tập dữ liệu hẹp hơn, mang tính miền (domain-specific) hoặc tác vụ (task-specific), nhằm điều chỉnh hành vi của mô hình phù hợp hơn với nhu cầu cụ thể. Các nền tảng như OpenAI, Google Vertex AI, AWS Bedrock đều cung cấp dịch vụ fine-tuning cho một số dòng mô hình nhất định.

LoRA (Low-Rank Adaptation) là một kỹ thuật fine-tuning hiệu quả, trong đó chỉ một số ma trận hạng thấp (low-rank matrices) được huấn luyện thêm và *gắn* vào mô hình gốc, giúp giảm đáng kể số tham số cần cập nhật và tài nguyên tính toán so với việc tinh chỉnh toàn bộ mô hình. LoRA phổ biến trong cộng đồng mô hình mã nguồn mở (ví dụ với Llama, Mistral) do tính linh hoạt và tiết kiệm chi phí.

Quy trình fine-tuning tổng quát. Quy trình điển hình gồm các bước:

1. Thu thập và làm sạch dữ liệu huấn luyện phù hợp với tác vụ (ví dụ: cặp `email thread – summary chuẩn`, hoặc `email – reply chất lượng cao`).
2. Chuyển đổi dữ liệu về định dạng mà nhà cung cấp yêu cầu (JSONL, CSV, v.v.).
3. Cấu hình bài toán fine-tuning (model base, số epoch, learning rate, batch size, tiêu chí dừng...).
4. Chạy quá trình huấn luyện trên hạ tầng cloud hoặc local GPU.
5. Đánh giá mô hình mới trên tập kiểm thử (validation/test set) và so sánh với mô hình gốc.
6. Triển khai (deploy) mô hình đã tinh chỉnh vào pipeline suy luận của hệ thống.

Khi nào nên dùng fine-tuning / LoRA với hệ thống này.

- **Nên dùng nếu:**

- Doanh nghiệp có lượng lớn dữ liệu nội bộ chất lượng cao (email được gắn nhãn, các bản tóm tắt chuẩn, reply chuẩn theo quy định), đủ để huấn luyện.
- Cần hành vi rất đặc thù, ví dụ giọng văn thương hiệu, quy tắc nghiệp vụ cố định, hoặc phải tuân thủ các *template* chặt chẽ.
- Mô hình mặc định dù đã sử dụng Prompt Engineering nhưng vẫn cho kết quả không đủ ổn định.

- **Không nên (hoặc chưa cần) dùng nếu:**

- Hệ thống đang ở giai đoạn PoC, dữ liệu chưa đủ nhiều và chưa được gắn nhãn kỹ.
- Chi phí và độ phức tạp để triển khai, giám sát một mô hình fine-tuned là quá lớn so với lợi ích tăng thêm.
- Prompt Engineering kết hợp với RAG đã cho kết quả đáp ứng yêu cầu.

Đối với nền tảng Email-centric trong báo cáo này, ưu tiên **Prompt Engineering + RAG** trên các mô hình có sẵn, trong khi fine-tuning và LoRA được xem như hướng mở rộng khi hệ thống đã đi vào vận hành thực tế và tích lũy đủ dữ liệu.

Retrieval-Augmented Generation (RAG)

RAG (Retrieval-Augmented Generation) là kiến trúc kết hợp giữa mô hình sinh ngôn ngữ (LLM) và một hệ thống truy vấn tri thức (retrieval system). Thay vì yêu cầu mô hình “ghi nhớ” tất cả tri thức trong tham số, RAG tách riêng phần tri thức thành một kho lưu trữ (ví dụ: vector database, Elasticsearch, hoặc đơn giản là collection trong MongoDB), sau đó:

1. Nhận input (ví dụ: câu hỏi, yêu cầu tóm tắt, yêu cầu phân tích).
2. Truy vấn (retrieve) các đoạn văn bản liên quan trong kho dữ liệu (email lịch sử, log trao đổi, tài liệu hướng dẫn...).
3. Kết hợp input ban đầu với các đoạn trích liên quan thành một prompt đầy đủ.
4. Gửi prompt này tới LLM để sinh câu trả lời/tóm tắt, đảm bảo kết quả dựa trên tri thức cập nhật và chính xác hơn.

RAG được nhiều công ty lớn (như Microsoft, Meta, Google) khuyến nghị như một chiến lược chính để xây dựng ứng dụng AI doanh nghiệp, vì cho phép cập nhật tri thức liên tục mà không cần fine-tuning mô hình gốc.

Trong hệ thống Email-centric, RAG đặc biệt phù hợp với các bài toán:

- Tóm tắt chuỗi email dài: thay vì đưa toàn bộ lịch sử vào prompt, hệ thống có thể chỉ truy vấn các đoạn email quan trọng (dựa trên thời gian, người gửi, từ khóa) rồi đưa vào LLM.
- Trả lời câu hỏi theo bối cảnh: ví dụ, “Khách hàng A đang ở trạng thái deal nào?” hoặc “Lần trao đổi gần nhất với ứng viên B là gì?” có thể được trả lời bằng cách truy vấn lịch sử giao tiếp tương ứng rồi cho LLM tóm tắt.
- Kết hợp nhiều nguồn: tích hợp email, ghi chú nội bộ, ticket hỗ trợ vào một kho chung để LLM có cái nhìn toàn diện khi sinh câu trả lời.

3.4 Ứng dụng AI trong nền tảng Email-centric

Liên kết với các yêu cầu chức năng FR-05..FR-08

Như đã trình bày trong Chương 2, nhóm yêu cầu chức năng liên quan trực tiếp đến AI bao gồm (tên và mã yêu cầu có thể được rút gọn ở đây):

- **FR-05 – Tự động khởi tạo và làm giàu hồ sơ Contact:** AI phân tích nội dung email để trích xuất thông tin về cá nhân/tổ chức (tên, chức vụ, công ty, vai trò trong quy trình), gợi ý hợp nhất nhiều địa chỉ email thuộc cùng một thực thể.
- **FR-06 – Tóm tắt luồng trao đổi (Conversation Summary):** AI tạo bản tóm tắt ngắn gọn cho từng thread, cập nhật theo thời gian khi có email mới.

- **FR-07 – Gợi ý phản hồi (Smart Reply Suggestions):** AI đề xuất vài phương án trả lời dựa trên nội dung email gần nhất và bối cảnh lịch sử.
- **FR-08 – Phân tích ngữ cảnh nâng cao (Advanced Context):** AI đánh giá sentiment, mức độ ưu tiên, phát hiện rủi ro hoặc cơ hội trong nội dung trao đổi.

Các yêu cầu này có thể được ánh xạ (mapping) tới các kỹ thuật AI đã trình bày như sau:

- **FR-05:** chủ yếu sử dụng Prompt Engineering kết hợp với các *pattern* trích xuất có cấu trúc (structured extraction) từ LLM, và có thể bổ sung RAG nếu cần tham chiếu các nguồn tri thức nội bộ (ví dụ danh sách công ty, ngành nghề).
- **FR-06:** sử dụng Prompt Engineering và RAG để tóm tắt chuỗi email. RAG giúp giới hạn ngữ cảnh vào các đoạn quan trọng, giảm chi phí token và cải thiện chất lượng tóm tắt.
- **FR-07:** tóm tắt luồng trao đổi (Thread Summarization) bằng cách gửi toàn bộ hoặc một phần thread email tới AI Service, nơi LLM (cloud hoặc local) áp dụng Prompt Engineering (và khi cần, RAG) để tạo ra bản tóm tắt ngắn gọn cùng các trường có cấu trúc (summary, key issues, action required...). Kết quả được lưu kèm bản ghi thread trong cơ sở dữ liệu và hiển thị trên giao diện như mô tả ở Chương 2.
- **FR-08:** gợi ý phản hồi thông minh (Smart Reply Suggestions) bằng cách sử dụng LLM để sinh 2–3 phương án trả lời cho email gần nhất trong bối cảnh toàn bộ cuộc hội thoại. Prompt được thiết kế để đảm bảo giọng văn chuyên nghiệp, thân thiện, không tạo thông tin sai lệch và có thể được tinh chỉnh dần dựa trên dữ liệu nội bộ nếu doanh nghiệp muốn chuẩn hoá “giọng thương hiệu”. Người dùng luôn là bước cuối cùng phê duyệt và chỉnh sửa trước khi gửi.

Luồng xử lý tóm tắt, gợi ý phản hồi và hợp nhất hồ sơ

Trong kiến trúc monorepo của hệ thống, module AI được tách thành một *AI microservice* viết bằng FastAPI (Python), giao tiếp với backend Next.js thông qua HTTP/REST (và có thể mở rộng sang WebSocket). Dưới đây là ba luồng xử lý tiêu biểu:

Luồng tóm tắt (Summarization Pipeline).

1. Backend nhận email mới (qua Gmail API hoặc một cơ chế đồng bộ khác) và lưu metadata vào MongoDB.
2. Backend gửi request tới AI Service tại endpoint `/summarize`, truyền vào danh sách email trong thread kèm ngữ cảnh cần tóm tắt.
3. AI Service áp dụng Prompt Engineering (và/hoặc RAG) để gọi Cloud AI hoặc Local AI, nhận về kết quả tóm tắt và các trường có cấu trúc (summary, key issues, action required...).
4. Backend lưu kết quả vào MongoDB, đồng thời cập nhật cache Redis để đẩy thay đổi lên giao diện Timeline gần thời gian thực.
5. Frontend nhận sự kiện (qua WebSocket hoặc long-polling) và hiển thị bản tóm tắt mới cho người dùng.

Luồng gợi ý phản hồi (Smart Reply Pipeline).

1. Khi người dùng mở một email cụ thể trong giao diện, frontend gửi request tới backend yêu cầu gợi ý phản hồi.
2. Backend truy vấn MongoDB để lấy nội dung email và một phần lịch sử hội thoại, sau đó gửi tới AI Service tại endpoint `/suggest-reply`.
3. AI Service sử dụng Prompt Engineering để yêu cầu model tạo ra 2-3 phương án trả lời (ở dạng JSON). Nếu cần, dịch vụ có thể dùng thêm RAG để lấy các đoạn tri thức nội bộ (chính sách, quy định) nhằm tránh *bịa thông tin*.
4. Backend trả các gợi ý này về cho frontend, nơi người dùng có thể chỉnh sửa rồi gửi thực tế qua Gmail API hoặc client email tương ứng.

Luồng hợp nhất hồ sơ (Contact Unification).

1. Định kỳ hoặc khi có email mới, backend gom nhóm các email theo địa chỉ gửi/nhận và các heuristic đơn giản (tên hiển thị, domain công ty...).
2. Với các trường hợp mơ hồ (nhiều địa chỉ khác nhau nhưng có thể thuộc cùng một người), backend có thể gửi các “candidate clusters” tới AI Service để yêu cầu LLM đánh giá mức độ tương đồng dựa trên nội dung trao đổi (cách xưng hô, đề cập tên công ty, vai trò...).
3. AI trả về gợi ý “nên hợp nhất” hay “nên giữ tách”, cùng với lý do tóm tắt. Người dùng cuối có thể phê duyệt các gợi ý này trên giao diện.

3.5 AI Agent và khả năng mở rộng trong tương lai

Khái niệm và kiến trúc tổng quát

AI Agent là một mô hình (hoặc tập hợp mô hình) AI không chỉ sinh văn bản đơn lẻ, mà còn có khả năng **lập kế hoạch, tương tác với môi trường và sử dụng công cụ** để hoàn thành một mục tiêu ở mức cao (high-level goal). Nhiều nghiên cứu và sản phẩm gần đây (OpenAI o1, ReAct, AutoGPT, LangChain Agents, Microsoft AutoGen) đề xuất kiến trúc agent trong đó LLM đóng vai trò bộ não (reasoning engine), còn các “tool” là các API hoặc hàm có thể gọi được (function calling / tool calling).

Một kiến trúc agent điển hình bao gồm các thành phần:

- **Planner:** mô-đun (thường là LLM) có nhiệm vụ phân rã yêu cầu lớn thành chuỗi các bước nhỏ hơn, có thể thực thi được.
- **Tools / Actions:** tập các hành động mà agent có thể thực thi, ví dụ gọi API backend để truy vấn email, tạo contact, gửi nhắc nhở, ghi chú timeline.
- **Memory:** cơ chế lưu trữ trạng thái dài hạn hoặc ngắn hạn (short-term / long-term memory), bao gồm lịch sử trao đổi với người dùng, các hành động đã thực hiện, kết quả trung gian.
- **Environment:** thế giới bên ngoài mà agent tương tác, ở đây là hệ thống Email-centric, cơ sở dữ liệu, Redis, các dịch vụ khác.
- **Feedback Loop:** cơ chế đánh giá kết quả và điều chỉnh kế hoạch nếu cần (tự đánh giá hoặc có sự can thiệp của con người – human-in-the-loop).

Trong bối cảnh doanh nghiệp, các agent thường được thiết kế dưới dạng *co-pilot* cho nhân viên, nghĩa là agent hỗ trợ một phần công việc chứ không tự động hoá hoàn toàn, nhằm đảm bảo yếu tố an toàn, tuân thủ và trải nghiệm người dùng.

Kịch bản ứng dụng trong nền tảng Email-centric

Dựa trên kiến trúc của hệ thống PoC, một số kịch bản agent tiềm năng có thể bao gồm:

Agent quản lý inbox (Inbox Management Agent). Agent này có mục tiêu hỗ trợ người dùng xử lý hộp thư đến một cách hiệu quả hơn:

- Phân loại email theo mức độ ưu tiên (gấp, quan trọng, có thể đọc sau) dựa trên nội dung, lịch sử trao đổi và role của người gửi.
- Gợi ý nhóm email theo “topic” hoặc “deal” để dễ theo dõi.
- Đề xuất hành động tiếp theo (trả lời, chuyển tiếp, tạo task nội bộ, đặt lịch họp) cho từng email hoặc nhóm email.

Lúc này, planner sẽ đọc một batch email trong inbox, quyết định email nào cần gọi tool `summarizeThread`, tool nào gọi `suggestReply`, và khi nào cần ping người dùng để xác nhận.

Agent follow-up (Follow-up Agent). Agent follow-up chịu trách nhiệm theo dõi các thread đang treo (pending) và nhắc nhở người dùng gửi follow-up đúng thời điểm:

- Theo dõi những email chưa nhận được phản hồi sau một khoảng thời gian cấu hình.
- Sinh bản nháp email follow-up gợi ý, phù hợp ngữ cảnh (ví dụ nhắc nhẹ nhàng, hỏi thêm thông tin, chốt lịch).
- Đề xuất lịch follow-up dựa trên mức độ ưu tiên của deal hoặc ứng viên.

Agent có thể dùng RAG để nhìn lại toàn bộ bối cảnh thread, đảm bảo follow-up không gây khó chịu (spam) và mang lại giá trị.

Agent tạo ghi chú và báo cáo (Note-taking

Reporting Agent). Agent này tập trung chuyển đổi các cuộc trao đổi rời rạc thành ghi chú và báo cáo có cấu trúc:

- Tự động tạo “meeting notes” sau các cuộc trao đổi email dài hoặc sau khi người dùng gắn tag “meeting” cho một thread.
- Tổng hợp nhật ký giao tiếp (communication timeline) theo từng contact hoặc account (khách hàng, ứng viên), phục vụ cho việc họp nội bộ hoặc báo cáo quản lý.

Ưu điểm, hạn chế và thách thức triển khai

Việc đưa AI Agent vào nền tảng Email-centric mang đến nhiều cơ hội nhưng cũng không ít thách thức:

- **Ưu điểm:**
 - Tăng mức độ tự động hoá công việc lặp lại (lọc email, nhắc follow-up, tạo ghi chú), giúp người dùng tập trung vào các quyết định mang tính chiến lược.

- Khai thác tốt hơn tri thức ẩn trong lịch sử giao tiếp (implicit knowledge), nhờ khả năng tổng hợp và lập kế hoạch của agent.
- Tạo ra trải nghiệm “trợ lý cá nhân” (personal assistant) gắn liền với inbox của mỗi người.

- **Hạn chế và thách thức:**

- *Độ tin cậy (reliability)*: Agent có thể đưa ra kế hoạch hoặc hành động không phù hợp nếu prompt, cấu hình tool hoặc dữ liệu không đầy đủ. Cần cơ chế giám sát và giới hạn phạm vi hành động (ví dụ chỉ gợi ý, không tự động gửi email).
- *An toàn và quyền riêng tư*: Agent phải tuân thủ chặt chẽ chính sách truy cập dữ liệu (ai được phép xem email nào, ghi chú nào), đặc biệt khi hệ thống mở rộng sang multi-tenant.
- *Trải nghiệm người dùng (UX)*: Nếu agent đưa ra quá nhiều gợi ý không liên quan hoặc gây phiền hà, người dùng dễ mất niềm tin và tắt chức năng này. Cần thiết kế luồng tương tác mượt mà, cho phép người dùng điều chỉnh mức độ can thiệp.
- *Chi phí vận hành*: Agent thường cần nhiều lượt gọi LLM hơn so với các chức năng đơn lẻ, do phải lập kế hoạch, gọi nhiều tool và đánh giá kết quả. Điều này đặt ra bài toán tối ưu chi phí (caching, batching, chọn model phù hợp cho từng bước).

3.6 Hạn chế hiện tại của LLM trong bối cảnh doanh nghiệp

Mặc dù LLM mang lại nhiều cơ hội cho các hệ thống giao tiếp, vẫn tồn tại một số hạn chế cần cân nhắc khi triển khai trong bối cảnh doanh nghiệp:

- **Hiện tượng “hallucination”**: Mô hình đôi khi tạo ra thông tin không chính xác hoặc hoàn toàn bịa ra nhưng trông có vẻ hợp lý. Trong môi trường doanh nghiệp, điều này có thể dẫn đến sai sót nghiệp vụ hoặc thông tin sai lệch gửi cho khách hàng nếu không có lớp kiểm tra.
- **Thiếu tính minh bạch (interpretability)**: Việc giải thích tại sao mô hình đưa ra một câu trả lời cụ thể là khó, khiến việc kiểm toán (audit) và chứng minh tuân thủ trở nên phức tạp.
- **Chi phí và hiệu năng**: Các mô hình mạnh như GPT-4.x, Claude 3 thường có chi phí sử dụng và độ trễ cao hơn so với các mô hình nhỏ. Cần có chiến lược chọn model tier phù hợp cho từng tác vụ (ví dụ dùng model nhỏ cho phân loại, model lớn cho tóm tắt phức tạp).
- **Quản lý dữ liệu và tuân thủ**: Doanh nghiệp phải đảm bảo dữ liệu gửi tới mô hình (dù là cloud hay local) tuân thủ các quy định như GDPR, các quy định nội bộ, và không làm rò rỉ thông tin nhạy cảm.
- **Phụ thuộc vào nhà cung cấp**: Trong trường hợp sử dụng Cloud AI, thay đổi về giá, chính sách hoặc sự cố dịch vụ có thể ảnh hưởng trực tiếp đến hệ thống.
- **Nhu cầu kỹ năng mới**: Đội ngũ phát triển cần bổ sung kỹ năng về Prompt Engineering, MLOps, Data Governance để vận hành hệ thống AI một cách bền vững.

4 Thiết kế Hệ thống

4.1 Kiến trúc tổng thể

4.2 Thiết kế Cơ sở dữ liệu

4.3 Thiết kế Module Backend (Next.js API)

4.4 Thiết kế Module AI Service (FastAPI)

4.5 Thiết kế Module Frontend (Next.js)

5 Hiện thực và Thử nghiệm PoC

5.1 Môi trường và Công nghệ

5.2 Hiện thực các chức năng chính

Hiện thực Backend và Đồng bộ Email

Hiện thực AI Service (OpenAI)

Hiện thực Giao diện Timeline

5.3 Thử nghiệm và Đánh giá

Đánh giá Kịch bản 1

Đánh giá Kịch bản 2

Đánh giá kết quả tóm tắt của AI

6 Kết luận và Hướng phát triển

6.1 Kết quả đạt được

6.2 Hạn chế của đề tài

6.3 Hướng phát triển